

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 35. Quarum rerum est Dei scientia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

LOCORVM COMMVNIVM

Deu. 4.

lentus aut turbulentus, vt in humanis rebus esse consuevit.

*Aug. li. 1
cont. Ma-
ximi. c. 14.
Ioan. 10.*

De nomine homousij, notandum quod hæreticorum improbitate labefactari cœptum, patefacta ipsius significatione, vsu consuetudineq; loquendi receptū est: significatq; quod vnius eiusdemq; substantiæ est.

Nomina verò translatiue de Deo dicta, vt splendor, speculum, & huiusmodi, intelligi debent secundum rationem translationis & similitudinis eorum.

Caput 35.

Quarum rerum est Dei scientia?

*Rom. 8.
Ephe. 1.
Esa. 64.
1. Cor. 2.*

Scientia Dei sine sapiētia, quamuis simplex sit, & vna, propter varios tamen rerum status & effectus, diuersitatem nominum sortitur. Quo fit vt modo dicatur præscientia, qua scilicet de futuris est, ipsa seu bonis seu malis: modo dispositio, qua de faciendis est: modo prædestinatio, vt est de saluandis: modo prouidentia, qua est gubernandorū: que tamen pro dispositione, interdum & pro præscientia accipitur. Sapiētia verò vel sciētia: est de quibusuis, tam bonis quam malis, præsentibus quam præteritis, temporalibus quam æternis,

*Aug. in
ge. to 2.
lib. 3. c. 18.*

Si au-

Si au-
cēt tolli
vel præ-
nem rei
tem: no-
sentia, c
deletur.

Intue-
rum, vt
uersa ta-
cut & pr
diuine p

Sunt ne
nitioni
im

O
se in ipso
quæ esse
Deus
cit bona
vt quæ i
illa solu
tione pr
sunt ma

LIBER I.

Si autem nulla futura fuissent: licet tolleretur præscientia, dispositio, vel prædestinatio, secundum relationem rei antecedentis ad consequentem: non tamen protinus etiam essentia, quæ tali subijcitur, relationi deletur.

Amb. lib. 5. cap. 8. de Trini.

Intuetur autem Deus omne futurum, ut præsens: eo quod semel universa tam præterita, quam futura, sicut & præsentia in æternum scientiæ diuinæ præsto sint & repræsententur.

Aug. in Psal. 49.

Caput 36.

Suntne quæcunque dicuntur esse cognitionis uel scientiæ diuinæ, etiam in Deo, uel esse de Deo dicenda?

OMnia Deo cognita sunt quidem in eius scientia: non tamen illa omnia dici debent esse in ipsius essentia. Multa enim scit, quæ essentia eius non sunt.

Deus etiam aliquo modo cognoscit bona, quo non cognoscit mala, ut quæ in ipso esse non possunt: cum illa solum in eo dicantur, ad quæ ratione principij se habet, qualia non sunt mala, quæ ipsi improbantur.

Rom. 11. August. Psal. 117.

B 7 Proinde